Lieta Nr. 1A73020519
ECLI:LV:ZRT:2020:0320.1A73020519.3.S

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā 2020. gada 20. martā

Zemgales rajona tiesa šādā sastāvā: tiesnese L. Fogele,

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, /pers. A/ sūdzībā par Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2019. gada 11. jūnija lēmumu Nr. 20/3/3-1035 *"Par pārsūdzēto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. GA13421207"*, un

konstatēja:

2019. gada 25. aprīlī Valsts policijas Galvenās kārtības pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes Satiksmes uzraudzības un koordinācijas biroja Fotoradaru nodaļa (turpmāk – VP GKPP SDP SUKB FN) sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu - lēmumu Nr. GA13421207 (turpmāk – protokols – lēmums Nr. GA13421207), par to, ka 2019. gada 8. aprīlī plkst. 18.55 transportlīdzeklis *BMW 525* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ (turpmāk – transportlīdzeklis *BMW 525*) tika vadīts Rīgā pa Salu tiltu pie nobrauktuves uz Zaķusalu Maskavas ielas virzienā ar ātrumu 67 km/h, pie atļautā braukšanas ātruma 50 km/h. Ātrums fiksēts ar autotransporta līdzekļu ātruma kontroles mērierīci GATSO RT4 (sērijas Nr. 14-29-005-336), kuras maksimālā kļūda ekspluatācijas režīmā ir + 3 km/h, ja ātrums mazāks par 100 km/h. Iespējamais minimālais transportlīdzekļa braukšanas ātrums, ņemot vērā iekārtas kļūdu - 64 km/h. Ir pārkāpts Ministru kabineta 2015. gada 2. jūnija noteikumu Nr. 279 *"Ceļu satiksmes noteikumi"* (turpmāk – CSN) 101. punkts, jo apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielu uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās – 20 km/h. Atbildība par pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 149.^{8} panta ceturtajā daļā. Saskaņā ar Latvijas APK 274. pantu, 275. panta pirmās daļas 1. punktu, Ceļu satiksmes likuma (turpmāk – CSL) 43.^{6} panta otro, trešo daļu par minēto pārkāpumu transportlīdzekļa īpašniekam piemērots naudas sods 40 EUR.

Nepiekrītot 2019. gada 25. aprīļa protokolam – lēmumam Nr. GA13421207, /pers. A/ to pārsūdzēja VP GKPP SDP (turpmāk arī – augstāka iestāde).

Ar augstākas iestādes 2019. gada 11. jūnija lēmumu Nr. 20/3/3-1035 *"Par pārsūdzēto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. GA13421207"* (turpmāk – lēmums Nr. 20/3/3-1035) atstāts negrozīts VP GKPP SDP SUKB FN 2019. gada 25. aprīļa protokols – lēmums Nr. GA13421207, bet /pers. A/ sūdzība noraidīta.

Augstākas iestādes lēmumā Nr. 20/3/3-1035 norādīti šādi apsvērumi.

Braukšanas ātruma mērīšanas iekārtai GATSO RT4 (sērijas Nr. 14-29-005-336) ir veikta verifikācija un minētā mērierīce atbilst Ministru kabineta 2006. gada 5. decembra noteikumu Nr. 981 *„Noteikumi par mērīšanas līdzekļu atkārtoto verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm"* 6. punktā minētajām prasībām, un tās faktisko derīgumu līdz 2020. gada 7. martam apliecina 2019. gada 15. martā SIA "Latvijas nacionālais metroloģijas centrs" izsniegtais atkārtotās verificēšanas sertifikāts Nr. E0249V19.

Līdz ar to 2019. gada 8. aprīlī plkst. 18.55 transportlīdzekļa *BMW 525* braukšanas ātrums pārkāpuma protokolā – lēmumā Nr. GA13421207 norādītajā vietā fiksēts ar pārbaudītu, tehniskajām un juridiskajām prasībām atbilstošu mērīšanas līdzekli un transportlīdzekļa braukšanas ātrums noteikts atbilstoši spēkā esošajam tiesiskajam regulējumam, tātad atzīstams par leģitīmu un faktiskajiem apstākļiem atbilstošu.

Saskaņā ar stacionārās ātruma mērīšanas sistēmas GATSO mērījumu vietas pasi Nr. 042/16, atļautais braukšanas ātrums Rīgā, uz Salu tilta pie nobrauktuves uz Zaķusalu Maskavas ielas virzienā (turpmāk – notikuma vieta) ir 50 km/h. Konkrētajā vietā stacionārā ātruma mērīšanas sistēma GATSO nepārtraukti mēra ātrumu transportlīdzekļiem, kas tuvojas ātruma mērīšanas iekārtai, divās braukšanas joslās vai atbilstoši remontdarbu ierobežojumiem.

Ātruma mērīšanas sistēmas GATSO fiksētā attēla datu joslā norādīts, ka atļautā braukšanas ātruma pārkāpums fiksēts 2019. gada 8. aprīlī plkst. 18.55 transportlīdzeklim, kurš tuvojas ātruma mērīšanas sistēmai pa otro braukšanas joslu (skaitot no ātruma mērīšanas iekārtas). Konkrētajā gadījumā kontrolei noteiktajā vietā atrodas transportlīdzeklis ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/. Pamatojoties uz iepriekš minēto, nav pamata apšaubīt 2019. gada 8. aprīlī plkst. 18.55 fiksēto braukšanas ātrumu 64 km/h (ņemot vērā iekārtas kļūdu) un to, ka tas fiksēts tieši transportlīdzeklim *BMW 525*.

Saskaņā ar Rīgas domes Satiksmes departamenta vēstuli (Nr. DS-19- 1262-nd), laika periodā no 2019. gada 3. aprīļa plkst. 2.00 līdz 2019. gada 18. aprīļa plkst. 2.00 uz Salu tilta pirms nobrauktuves uz Zaķusalu (Maskavas ielas virzienā) bija veiktas pagaidu satiksmes organizācijas izmaiņas, nosakot maksimāli atļauto braukšanas ātrumu līdz 50 km/h. Saskaņā ar atbildei pievienoto ceļu satiksmes tehnisko līdzekļu izvietojuma shēmu ceļa zīmes Nr. 323 *"Maksimālā ātruma ierobežojums 70 km/h"* tika mainītas uz ceļa zīmēm Nr. 323 *"Maksimālā ātruma ierobežojums 50 km/h"*.

Līdz ar to secināms, ka transportlīdzekļa *BMW 525* atļautais braukšanas ātrums pārsniegts par 14 km/h. Atbildība par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 11 kilometra stundā līdz 20 kilometriem stundā ar vieglajiem automobiļiem apdzīvotā vietā paredzēta Latvijas APK 149.^{8} panta ceturtajā daļā.

Vadītājam bija pienākums pārliecināties par to, kāds ir atļautais braukšanas ātrums minētajā ceļa posmā. Tas, ka vadītājs savlaicīgi nepamanīja ātruma ierobežojošo zīmi un nesamazināja braukšanas ātrumu, nav par pamatu, lai uzskatītu, ka konkrētajā vietā attiecīgais satiksmes režīms nedarbojas.

Atļautā braukšanas ātruma pārsniegšana apdzīvotā vietā pats sevi ir rupjš CSN pārkāpums, kas rada draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem. Atļautā braukšanas ātruma pārkāpēju sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu kārtību ceļu satiksmē un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu.

Atbilstoši Ministru kabineta 2014. gada 15. aprīļa noteikumu Nr. 200 *"Tehnisko līdzekļu (fotoiekārtu vai videoiekārtu) izmantošanas kārtība"* (turpmāk – MK noteikumi Nr. 200) 3. punktam, tehniskos līdzekļus uzstāda uz ceļiem vietās, kur var tikt apdraudēta ceļu satiksmes drošība. Izvērtējot iespējamo ceļu satiksmes drošības apdraudējumu kritērijus.

Fotoradari ir uzstādīti vietās, kur notikuši smagi negadījumi un, nosakot radaru atrašanās vietas, analizēta un ņemta vērā gan citu valstu pieredze, gan līdzšinējie ceļu satiksmes dati un faktori Latvijā, vietu izvēle tiek saskaņota ar attiecīgām institūcijām, uzklausot viedokli par ceļu satiksmei bīstamajām vietām. Fotoradari uz ceļiem tiek uzstādīti ar mērķi, lai uzlabotu satiksmes drošību.

Saskaņā ar MK noteikumu Nr. 200 4. punktu Valsts policija sadarbībā ar CSDD atbilstoši šo noteikumu 3. punktā minētajiem kritērijiem izveido tehnisko līdzekļu uzstādīšanas vietu sarakstu. Iekļaujot sarakstā konkrētu vietu, norāda pamatojumu. Minēto sarakstu aktualizē ne retāk kā reizi gadā.

Ņemot vērā minēto, Salu tilts ir tilts ar salīdzinoši nelieliem attālumiem starp nobrauktuvēm, pārkārtošanās manevru zona, kur izlīdzinātam braukšanas ātrumam ir būtiska nozīme satiksmes drošībai.

Minētā informācija ir publiski pieejama CSDD internēta mājas lapā https://www.google.com/maps/d/viewer?mid=lDbGaups3ELitC9XYVVouGAZk3ps&ll=S6.931790199999995%2C24.118745499999932&z=8&safe=on.

Satiksmes organizācijas izmaiņas saistītas ar Salu tilta kompleksa pārbūvi, līdz ar to transportlīdzekļu vadītājiem rūpīgi jāseko līdzi uz Salu tilta izvietotajām ceļa zīmēm un ceļu horizontālajam apzīmējumiem.

Tas, ka /pers. A/ pārkāpumu, iespējams, izdarījis, bez nodoma, nevar būt par pamatu pārkāpēja atbrīvošanai no administratīvās atbildības, ievērojot Latvijas APK 9. panta pirmajā daļā noteikto.

Pēc iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, novērtējot pierādījumus (/pers. A/ sūdzību, protokolu - lēmumu Nr. GA13421207, stacionāras ātrumā mērīšanas sistēmas GATSO mērījumu vietas pasi Nr. 042/16, pārkāpumā brīdī ar ātrumā mērīšanas ierīci fiksēto informāciju), augstāka iestāde uzskata, ka protokols - lēmums. Nr. GA13421207 par CSN 101. punkta pārkāpumu sastādīts atbilstoši CSL 43.^{6}panta otrās un trešās daļas prasībām, kā arī administratīvais sods piemērots likumīgi Latvijas APK 149.^{8} panta ceturtās daļas sankcijā noteiktajām.

Saskaņā ar Latvijas APK 32. panta pirmo daļu. ņemot vērā Latvijas APK 149.^{8} panta ceturtās daļas sankcijā paredzēto minimālo naudas sodu un CSL 43.^{6} panta trešās daļas nosacījumu, ka par pārkāpumu, kas fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli, personai piemēro paredzēto minimālo naudas sodu, lietderības apsvērumu padziļināta izvērtēšana un iekļaušana lēmumā nav mērķtiecīga, jo nav iespējams mīkstināt administratīvo sodu.

Nepiekrītot augstākas iestādes lēmumam Nr. 20/3/3-1035, /pers. A/ to pārsūdzēja Zemgales rajona tiesai, norādot, ka minēto lēmumu uzskata par nepamatotu un pārsūdz to pilnā apjomā.

/pers. A/ norāda sekojošus argumentus.

Notikuma vietā, kurā fiksēts ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums, kopš ir uzstādīts fotoradars, braukšanas ātrums vienmēr ir bijis 70 km/h. Fotoradara faktiskais braukšanas ātrums (ņemot vērā iekārtas kļūdu) protokola-lēmumā Nr. GA13421207 fiksēts 64 km/h, līdz ar to transportlīdzekļa vadītājs nav pārkāpis atļauto braukšanas ātrumu uz Salu tilta. Transportlīdzekļa vadītājam nav bijis nodoms pārkāpt ceļu satiksmes noteikumus, vienmēr centies rūpīgi un apzinīgi tos ievērot.

Šobrīd braucot pa Salu tiltu augstākas iestādes lēmumā Nr. 20/3/3-1035 minētajā virzienā, atļautais braukšanas ātrums ir 70 km/h. Tāpēc minētais lēmums rada vēl lielāku neizpratni par konstatēto pārkāpumu.

Notikuma vietā nekad nenotiek avārijas, tā nav potenciāli bīstama vieta, minētajā dienā kustība tika organizēta divās joslās, gan ceļš, gan apkārtne ir labi pārskatāma, blakus nav ne skolu, ne bērnudārzu.

Uzskata, ka notikuma vieta ir pateicīga no "biznesa viedokļa", jo satiksme ir intensīva un šajā vietā katrs normāls un pieredzējis vadītājs tīri instinktīvi brauc ar 70 km/h ātrumu, kas ir bijis gadu desmitiem un arī šajā dienā, nevis 50 km/h. Turklāt, pirms fotoradara izvietotās ceļa zīmes ir arī iepriekš izvietotas ceļa zīmes, kas norāda, ka minētais braukšanas ātrums ir 70 km/h, bet uzreiz aiz fotoradara ir ceļa zīme ar atļauto braukšanas ātrumu 70 km/h, kas liecina, ka minētajā ceļa posmā bīstamais ceļa posms ir bijis tieši fotoradara darbības zonā.

Ja satiksmes organizācija tiek mainīta uz mazāku atļauto braukšanas ātrumu, tad ceļazīme būtu jāizceļ, lai visi, kas brauc un nonāk šajā radara darbības zonā, laikus saprastu, ka te ir atļautā braukšanas ātruma izmaiņas.

Pirms fotoradara uzstādītā ceļa zīme ar ātruma ierobežojumu ir grūti, pēdējā brīdī pamanāma, jo tā ir uzstādīta uz apgaismes staba un braucot to aizsedz iepriekšējie apgaismojuma stabi.

Pieļauj iespēju, ka augstākas iestādes lēmumā Nr. 20/3/3-1035 minētājā datumā notikuma vietā nebija novietota ceļa zīme/s, kas brīdinātu par braukšanas ātruma ierobežojumu, jo, ja satiksmes organizācija tiek mainīta, tad brīdinājuma zīmes izliek savlaicīgi virs katras braukšanas joslas, brīdinot ceļu satiksmes dalībniekus vairākus simtus metrus iepriekš par konkrētas vietas satiksmes organizācijas izmaiņām, kā arī vajadzētu vairākas nedēļas iepriekš brīdināt sabiedrību ar lielām ceļa zīmēm, ka ar konkrēto datumu tiek mainīta satiksmes organizācija.

Valsts pārvaldei ir jāievēro tiesiskās paļāvības princips. Personas paļāvība uz iestādes izteikumu, rīcību vai apsolījumu ir šīs personas subjektīvā attieksme, kuru veido pamatota cerība vai pārliecība par iestādes attieksmi, konkrētās darbības izpildi vai notikuma iestāšanos nākotnē. Tādēļ katrā atsevišķā gadījumā jāpārbauda šīs subjektīvās attieksmes esamība vai neesamība konkrēto lietas apstākļu ietvaros. Lai noskaidrotu, vai tiesiskā paļāvība ir vai nav, jāatbild uz trīs jautājumiem: 1) vai bija kaut kas, uz ko varēja paļauties (skaidrs iestādes izteikums), 2) vai attiecīgā persona tiešām uz to paļāvās, 3) vai attiecīgā personas paļāvība ir aizsardzības vērta.

Pirmkārt, vai bija kaut kas, uz ko /pers. A/ varēja paļauties, apstāklis, ka ceļa zīme gan pirms fotoradara, gan pēc ir ar atļauto braukšanas ātrumu 70 km/h, tātad skaidrs iestādes izteikums, kas deva pamatu viņam paļauties par atļauto braukšanas ātrumu 70 km/h, kā jau tika paskaidrots iepriekš ceļa zīme ar 50 km/h nebija izvietota vispār vai arī tā, ka to nebija iespējams pamanīt.

Uzskata, ka ātruma ierobežojošā ceļa zīme pirms fotoradara bijusi uzstādīta vēlāk nekā ar shēmu tam vajadzēja būt, t.i., ne ātrāk kā ar 2019. gada 13. aprīli.

Ir paļāvies, ka ceļa zīmes darbība ir 70 km/h, jo zīme par ceļa organizācijas izmaiņām nebija izvietota vai bija izvietota tā, ka to nevar pamanīt, kā arī paļāvās, ka iestāde izvietos savlaicīgi pamanāmas ceļa zīmes par satiksmes organizācijas izmaiņām.

Personas paļāvība ir aizsardzības vērta, kas izriet gan no tiesiskās paļāvības principa, kas paredz, ka iestādes kļūda nedrīkst privātpersonai radīt nelabvēlīgas sekas, gan no labas pārvaldības un taisnīguma principa.

To, ka notikuma vietā nav bijusi izvietota ātruma ierobežojošā zīme ar atļauto braukšanas ātrumu 50 km/h, vai tā bija nepamanāma, liecina vienas nedēļas laikā (no 5. aprīļa līdz 12. aprīlim) sagatavoti seši administratīvā pārkāpuma protokoli.

Uzskata, ka augstāka iestāde nav iesniegusi ticamus un pārbaudāmus pierādījumus par to, ka ceļu satiksmes pārkāpuma vietā ir bijusi izvietota ceļa zīme ar ātruma ierobežojumu 50 km/h. Minēto neapliecina arī 2019. gada 7. maija Rīgas domes Satiksmes departamenta Nr. DS-19-1262-nd vēstule ar tās pielikumu par ceļa zīmju izvietojuma shēmu, ka satiksmes organizācijas izmaiņas it kā veiktas no 2019. gada 3. aprīļa līdz 2019. gada 18. aprīlim, nosakot maksimāli atļauto braukšanas ātrumu līdz 50 km/h, jo minētais nepierāda, ka minētā zīme faktiski ir bijusi faktiski uzstādīta, iespējams, pierādījumi par to nav iesniegti.

Vienas nedēļas laikā izrakstītie seši protokoli-lēmumi nav samērīgs sods par to, ka transportlīdzekļa vadītāks nav bijis informēts par ceļu satiksmes

organizācijas izmaiņām. Nav apzināti pārkāpis CSN, bet gan nav bijis informēts par ceļu satiksmes organizācijas izmaiņām.

Ar Zemgales rajona tiesas tiesneses 2019. gada 23. augusta lēmumu pieņemta /pers. A/ sūdzība par augstākas iestādes lēmumu Nr. 20/3/3-1035 un ierosināta tiesvedība administratīvā pārkāpuma lietā, nosakot lietas izskatīšanu rakstveida procesā un līdz 2019. gada 11. oktobrim noteikts termiņš paskaidrojumu iesniegšanai, pieteikumu un lūgumu iesniegšanai.

Līdz noteiktajam termiņam no lietas dalībniekiem nav saņemti citi paskaidrojumi, lūgumi, pieteikumi.

Pārbaudījusi un novērtējusi administratīvā pārkāpuma lietā esošos pierādījumus to savstarpējā kopsakarībā, tiesa secina, ka /pers. A/ sūdzība nav pamatota un ir noraidāma, bet augstākas iestādes lēmums Nr. 20/3/3-1035 atstājams spēkā negrozīts, pamatojoties uz sekojošiem apsvērumiem.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} panta devīto daļu, tiesa, izskatot administratīvā konkrēto pārkāpuma lietu, izlemj:

1. vai ir noticis administratīvais pārkāpums;
2. vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;
3. vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;
4. vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;
5. kāds administratīvais sods piemērojams personai [..].

Saskaņā ar Latvijas APK 243. panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas APK 244. pants noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Vienīgi tiesa var noteikt, kuri pierādījumi ir nozīmīgi lietā būtisku faktu vai apstākļu noskaidrošanai. Tiesa var ņemt vērā arī, vai pierādījumi lietā ir pietiekami, kā arī vai citi pierādījumi nav lieki un nevajadzīgi apgrūtinoši lietas izskatīšanai. Tas vien, ka procesa dalībnieka un tiesas viedoklis par lietas izspriešanai nepieciešamajiem pierādījumiem atšķiras, nevar būt par pamatu secinājumam, ka tiesa nav pilnīgi, vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietā esošos pierādījums (skat. *Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007. gada 24. maija spriedums lietā Nr. SKA-219/2007 11. apakšpunkts*).

Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka 2019. gada 8. aprīlī plkst. 18.55 transportlīdzeklis *BMW 525* tika vadīts Rīgā pa Salu tiltu pie nobrauktuves uz Zaķusalu Maskavas ielas virzienā ar ātrumu 67 km/h. Ātrums fiksēts ar autotransporta līdzekļu ātruma kontroles mērierīci GATSO RT4 (sērijas Nr. 14-29-005- 336), kuras maksimālā kļūda ekspluatācijas režīmā ir + 3 km/h, ja ātrums mazāks par 100 km/h. Iespējamais minimālais transportlīdzekļa braukšanas ātrums, ņemot vērā iekārtas kļūdu - 64 km/h.

Minētie apstākļi pilnībā apstiprinās ar lietā esošajiem pierādījumiem kopumā, tādēļ tiesa tos spriedumā sīkāk neatreferē.

Lietā ir strīds par to, ka transportlīdzekļa vadītājs pārsniedza atļauto braukšanas ātrumu par 14 km/h, jo /pers. A/ uzskata, ka notikuma vietā nebija atļautā braukšanas ātruma ierobežojums 50 km/h, ceļu satiksme netika pienācīgi organizēta: noteiktajā laikā netika uzstādīta ātruma ierobežojošā zīme ar aizliegumu pārsniegt braukšanas ātrumu 50 km/h vai tā bija uzstādīta tā, ka nevarēja būt pamanāma.

/pers. A/ uzskata, ka, vadot transportlīdzekli *BMW 525*, nav pārkāpis CSN 101. punkts, tāpēc nav sodāms pēc Latvijas APK 149.^{8} panta ceturtās daļas, viņam nepamatoti piemērots naudas sods 40 EUR, jo balstījās uz tiesiskās paļāvības principu.

Tiesa atzīst, ka augstākas iestādes lēmumā Nr. 20/3/3-1035 ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, augstāka iestāde ir vispusīgi un pilnīgi, atbilstoši Latvijas APK 243. un 244. panta prasībām, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, un izdarījusi pareizus secinājumus. Augstākas iestādes lēmumā Nr. 20/3/3-1035 norādīti pārkāpuma faktiskie apstākļi un argumenti (motivācija), kas tos pamato. Lietā iegūtie pierādījumi ir pietiekami, pieļaujami un ticami pierādījumi, kas kopumā pierāda Latvijas APK 149. ^{8} panta ceturtajā daļā paredzēta pārkāpuma esību, kas fiksēts protokolā-lēmumā Nr. GA13421207.

Augstākas iestādes lēmumā Nr. 20/3/3-1035 ietvertais pamatojums par pārkāpuma apstākļiem ir pareizs un pilnībā pietiekams, un tiesa saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13}panta trešo daļu, kas noteic, "ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams", pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai, neveicot izvērstāku argumentu izklāstu.

Papildus augstākas iestādes lēmumā Nr. 20/3/3-1035 norādītajiem argumentiem un motivācijai tiesa norāda turpmāko.

CSL 19. panta pirmā daļa nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem pienākumus jāpilda šā likuma, CSN un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieka pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības. Analoga norma ietverta arī CSN 4. punktā.

Saskaņā ar CSL 43. pantu, lai garantētu ceļu satiksmes drošību un aizsargātu cilvēku dzīvību, veselību un mantu, par ceļu satiksmes drošību reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpšanu personas saucamas pie administratīvās atbildības.

Tātad CSL primārais mērķis ir nodrošināt cilvēku drošību un regulēt transportlīdzekļu lietotāju atbildību.

Saskaņā ar CSN 101. punktā noteikto apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h.

Latvijas APK 149.^{8} panta ceturtā daļa paredz administratīvo atbildību par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 11 kilometriem stundā līdz 20 kilometriem stundā, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 519. vai 555. ceļa zīmi "Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 533. ceļa zīmi "Dzīvojamā zona".

Tiesa atzīst, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem pierādīts, ka sūdzības iesniedzējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.^{8} panta ceturtās daļas par CSN 101. punkta neievērošanu.

Kā redzams no lietas materiāliem, tad sūdzības iesniedzēja sūdzībā, kas adresēta iestādei un sūdzībā, kas adresēta Zemgales rajona tiesai izklāstīti vieni un tie paši argumenti. Ņemot vērā to, ka augstāka iestāde lēmumā Nr.20/3/3-1035 sniegusi argumentāciju uz sūdzības iesniedzēja norādītajiem iebildumiem, tiesa atzīst, ka nav nepieciešams atkārtoti izvērtēt sūdzības iesniedzēja iebildumus, kas jau argumentēti augstākas iestādes lēmumā Nr. 20/3/3-1035.

Par sūdzības iesniedzēja argumentu, ka par plānotajam izmaiņām kustības organizācija būtu jāpaziņo vairākas nedēļas iepriekš tiesa norāda, ka ar informāciju par plānotajiem remontdarbiem Rīgā ir iespējams iepazīties Rīgas domes Satiksmes departamenta mājas lapā http://www.rdsd.lv/remontdarbi.

Konkrētajā gadījumā tiesas ieskatā, sūdzības iesniedzējam Rīgā uz Salu tilta, kur tika veikti remontdarbi, bija pienākums pievērst īpašu uzmanību ceļa zīmju izvietojumam un satiksmes organizācijai, nevis turpināt piedalīties satiksmē, paļaujoties, ka satiksmes organizācijā nekas nav mainījies. Turklāt,

ievērojot, ka ikvienai personai, kas vadījusi transportlīdzekli vismaz 2019. gada ietvaros pāri Salu tiltam, ir vispārzināms fakts, ka uz šī tilta jau ilgstošu laika posmu notiek remontdarbi un pagaidu ceļa zīmju izvietošana un, pēc nepieciešamības, pārvietošana uz citu vietu.

CSL 19. panta ceturtā daļa paredz, ka katram ceļu satiksmes dalībniekam ir tiesības uzskatīt, ka arī citas personas ceļu satiksmes norisē izpildīs noteiktās prasības. Tātad transportlīdzekļa vadītājam, kurš ievēro ceļu satiksmes organizācijas izmaiņas, kas, visticamāk, ir ļoti daudz personu, vērojot, ka līdzīga veida sūdzības no citām personām tiesā praktiski nav reģistrētas, ir tiesības paļauties, ka cits transportlīdzekļa vadītājs arī ievēros ceļu satiksmes organizēšanas izmaiņas, tādējādi tiks nodrošināta vienveidīga, droša ceļu satiksme.

Apstāklis, ka sūdzības iesniedzējs nepamanīja ceļa zīmi, kas protokolā - lēmumā Nr. GA13411084 norādītajā laikā un vietā atļauto braukšanas ātrumu ierobežoja līdz 50 km/h nenozīmē, ka tā minētajā ielas posmā nebija uzstādīta. Tiesa atzīst, ka nav pamata neticēt ceļu satiksmes tehnisko līdzekļu izvietojuma shēmā norādītajai informācijai par konkrētu ceļa zīmju izvietojumu remontdarbu zonā, jo pretēji pierādījumi nav iegūti, nav ziņu, ka kāda persona būtu sūdzējusies par šādu zīmju neesamību un šāds fakts būtu apstiprināts, turklāt /pers. A/ savu neuzmanību pamato ar iespējamību un varbūtību, nevis ar konkrētu faktu un tā apstiprinājumu.

Administratīvo tiesu atziņās norādīts, ka gan tiesas, gan iestādes pienākums ir uzklausīt privātpersonas apsvērumus, bet nav pienākums detalizēti atrunāt jebkura izvirzītā argumenta pamatotību (skat. *Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 11.08.2005. lēmuma lietā Nr. SKA-292 14. punktu*). Kā pamatkritērijs argumentu speciālajai atrunāšanai ir tā nozīmīgums no tiesību viedokļa, jo gan iestādei, gan tiesai savā darbībā ir jāievēro arī procesuālās ekonomijas princips, jo nepamatoti liela iestādes resursu atvēlēšana vienai privātpersonai secīgi ierobežo citu privātpersonu tiesības uz iestādes resursiem, kas jāizmanto visu iestādes kompetencē ietverto funkciju veikšanai sabiedrības labā.

Līdz ar to arī šajā lietā tiesa šīs atziņas atzīst par pamatoti pielietojamām tiesvedības ekonomijas dēļ, un citus sūdzībā vai tiesas sēdē norādītos argumentus tiesa sīkās neargumentē, jo tiem nav nozīmes lietā.

Tiesa secina, ka sods pārkāpējam piemērots Latvijas APK 149.^{8} panta ceturtās daļas sankcijas ietvaros, ņemot vērā CSL 43.^{6} panta trešo daļu, kas noteic, ka par pārkāpumu, kas fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), neapturot transportlīdzekli, personai uzliek attiecīgajam pārkāpumam noteikto minimālo naudas sodu.

Tā kā /pers. A/ darbībās konstatējams Latvijas APK 149. ^{8} panta ceturtajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums, un nav konstatēti pamati viņa atbrīvošanai no administratīvās atbildības, /pers. A/ ir jāuzņemas sekas par savu rīcību.

/pers. A/ sods piemērots pamatoti un likumīgi, ievēroti Latvijas APK 22. un 32. panta pirmās un otrās daļas soda piemērošanas noteikumi, uzliktā naudas soda apmērs nepārsniedz tās sankcijas ietvarus, kurā ir paredzēta atbildība.

Tiesa nekonstatē pamatus /pers. A/ piemērotā soda apmēra grozīšanai vai atcelšanai, un viņš nav atbrīvojams no administratīvās atbildības, jo ar pārkāpumu apdraudēta ceļu satiksmes drošība. /pers. A/ nav izpratis savas rīcības nepareizību un iespējamās sekas, nav izrādījis nožēlu par izdarīto, bet seku iestāšanos balsta uz nepamatotiem argumentiem, kas rada pietiekošu pamatu domāt, ka neizjūtot likuma sodošo funkciju, paliekot nesodītam, viņš turpmāk var izdarīt līdzīga rakstura pārkāpumu, kas var radīt smagas sekas.

Izvērtējot lēmumu kopsakarā ar lietā esošajiem pierādījumiem, un ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka augstākas iestādes lēmums Nr. 20/3/3-1035 ir tiesisks un pamatots, un saskaņā ar Latvijas APK 289.^{12} panta otrās daļas 1. punktu atstājams spēkā negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība noraidāma kā nepamatota.

Ņemot vērā minēto, pamatojoties uz Latvijas APK 289.^{6}, 289.^{12} panta otrās daļas 1. punktu, 289.^{17} - 289.^{18} pantu, tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2019. gada 11. jūnija lēmumu Nr. 20/3/3-1035 *"Par pārsūdzēto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. GA13421207"*, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Pilns spriedums sastādīts un pieejams Zemgales rajona tiesas kancelejā – 2020. gada 20. martā.

Spriedumu 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā ir tiesības pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese L. Fogele